

Scurt-circuitul necesarei cunoașteri

Gerra Orivera

---

pe cuspidă

Dedicată lui Nicolae Rolea

dragul meu
șterge culoarea spaimei de sub pleoapă
nu așterne umbra orice fir de stea
ochiul meu veghează diguri curg din geană
pe-o curbură-i visul
cel ce ne crește și-n iris ne poartă sămânță zeică
știe
și ne leagă-n unde
amerizarea-i ușoară oceanul ochilor mei n-are
plăcuțe pe care scrie "închis - reveniți mai târziu
peste o viață sau două"

camera de gardă - un umăr de cer sedefiu
ca ajutor de supra-urgentă - îngrop smerenii de ceară (se topesc mai ușor)
în năprasne de ger siderale când te dori și te poți prea puțin
în atelă de fulger ghipsez vinețiu deget de timp rezolut
respirația gură la gură cu-o novă deocamdată o păstrez pentru mine
gravitația nu-i ușor de împăturit raftul potrivit se găsește greu
nu-i de dorit să producă sincope tăierea hamurilor
se știe

chirurg astral cu referințe vechi oricând schimb polii galactici nu ezit
clepsidra omului pitit în zeu să nu crape în echibru fragil
pe-un bisturiu de pupilă

pentru un mai târziu necesar noaptea-i prea mică
acidul sulfuric al mătcii se poate să te dizolve în trepte ușor să te-ngădui
să te pipăi uimire caldă într-un se poate să fie rotund
ai grijă de pretutindeni
scrumirea pândește să mai soarbă o viață
fără portanță

uitându-te-n jos aderența înaltului nu se tocește centru-și recalibreză
magnetismul erotic pe un alt cadran
nu oricine poate să-i citească magiei orele

forează în carne de zor
să te scoată din nume cămașa în care te-ai respirat prea strâmt
și ți-ai legat până acum în sâmburi seci olimpuri pasagere

POEZII ONLINE

---

destramă cu răbdare secundele cu iz de neant
cândva îți voi călca pe dunga serenității
răspunsuri de verde în cruziul serii
foșnetul reptilian al ochiului orb ascunde în piatră vibrația

ninsoarea culorii lila din poeme
spovedania cu urme de promoroacă pulsul colii albe
pecinginea obscurității
doar vulturii regali au puterea să te-nalțe în spiră sau poate
să răzuie clipei întregul

zborul tău va începe să vorbească dialectul albastrului

ți-a fost atâta dor de mine
că m-am întrupat

golgotă-a poemului tău
nu mă dezic de nici o trădare și uitările-s grindă păcatului
nu-i ușor să îmbraci răstignirile
și s-aștepți liniștit

pe trăsnet cumplit lumina să te despice

(această poezie este poezia de răspuns a poemului lui Nik "Licență stelară"! De-altfel, într-o formă nefinisată, apare și acolo, în comuri!)